

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.IV.38.107/2010/13.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Hangyál Edit ügyvéd által képviselt I. rendű, II. rendű és III. rendű, továbbá a dr. Harsányi Gábor ügyvéd által képviselt IV. rendű felpereseknek a Budapest Főváros Kormányhivatala /1364 Budapest, Pf. 234./ - mint a Közép-magyarországi Regionális Államigazgatási Hivatal jogutódja - I. rendű és a dr. Harsányi Gábor ügyvéd által képviselt II. rendű alperesek ellen kisajátítási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2010. június 11. napján kelt 27.K.30.634/2009/30. számú jogerős ítélete ellen - amely ítéletet a Fővárosi Bíróság a 2010. július 8. napján kelt 27.K.30.634/2009/32. számú végzésével kijavított - az I-III. rendű felperesek által 33. sorszám alatt, és a IV. rendű felperes - úgy is, mint II. rendű alperes - által 35. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 27.K.30.634/2009/30. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült költségeiket a peres felek maguk viselik.

Kötelezi a Legfelsőbb Bíróság az I-III. rendű felpereseket egyetemlegesen, hogy fizessenek meg az az államnak - külön felhívásra - 26.000 /huszonhatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A Budapest, XV. kerületben 2 ha 2490 m² területű szántó és kivett árok művelési ágú ingatlan (a továbbiakban: perbeli ingatlan) az I. és II. rendű felperesek tulajdonát 277/3269 arányban, míg a III. rendű felperes tulajdonát 740/3269 arányban képezte.

Az ingatlan a főváros XV. kerületében, Budapest északi peremén található.

Az I. rendű alperes a 2008. december 30. napján kelt B-41-1016/120/2008. számú határozatával a Magyar Állam nevében eljáró kisajátítást kérő kisajátítási kérelmének helyt adott, és a perbeli ingatlanból 1252 m² nagyságú területet, valamint a 2736 m² nagyságú területnek az I. és II. rendű felperesek 277/3269 és a III. rendű felperes 740/3269 tulajdoni hányadát a Magyar Állam javára az M0-ás autópálya építése, azaz közlekedés céljára kisajátított; egyidejűleg a felperesek értékcsökkenés, és a teljes terület kisajátítása iránti kérelmét elutasította.

Kötelezte a kisajátítást kérőt, hogy a határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül a kisajátításért megállapított kártalanítási összeget, az I. és II. rendű felpereseknek fejenként 1.691.314 Ft-ot, míg a III. rendű felperesnek 4.518.310 Ft-ot fizessen meg.

Határozatának indokolásában a szakértő szakvéleményére hivatkozással a tárgyi ingatlan korrigált fajlagos alapárát 5.005 Ft/m² összegben állapította meg.

Hivatkozott arra, hogy az ingatlan jelenlegi hasznosításra továbbra is alkalmas lesz; a terület elveszíti eredeti mértékének 17,7 %-át, melyre tekintettel sem a visszamaradó terület kisajátítása, sem értékcsökkenés megállapítása nem indokolt.

Az I. rendű alperes határozata ellen az I-III. rendű felperesek keresetet nyújtottak be, amelyben a határozatnak a fajlagos forgalmi érték megállapítására vonatkozó, és az értékcsökkenés megállapítása iránti kérelmet elutasító rendelkezések megváltoztatását kérték.

Forgalmi érték különbözeteként 7.000 Ft/m² alapján összesen 3.149.320 Ft-ot, értékcsökkenés címén 2.563.340 Ft-ot kértek megállapítani.

A későbbiekben keresetüket módosították, korrigált fajlagos forgalmi értéként 7.245 Ft/m² összeg számításával 3.536.082 Ft többlet-kártalanítás megállapítását kérték, továbbá értékcsökkenés címén 5.302.455 Ft-ot, törvényes mértékű kamataival együtt.

Álláspontjuk szerint a 2009. évi átlagár 9.192 Ft/m², a perbeli ingatlan korrigált fajlagos forgalmi értékeként kerekítve 7.245 Ft/m² összeget jelöltek meg, figyelembe véve a szakértő által alkalmazott tömbkorrekciót.

Értékcsökkenésként a korrigált fajlagos forgalmi érték

figyelembevételével levegőszennyezés miatt 5 %-ot, megközelítés miatt 5 %-ot kértek megállapítani.

A kisajátítást kérő az alperesi határozat ellen benyújtott keresetében annak megváltoztatását és a kártalanítási összegek leszállítását kérte.

Álláspontja szerint a kártalanítási összeg eltúlzott; a közigazgatási eljárás során kirendelt szakértő nem adta magyarázatát annak, hogy az általa hivatkozott fajlagos értékekből milyen alapon határozta meg az 5.005 Ft/m² fajlagos forgalmi értéket.

Hivatkozott arra, hogy keresetéhez csatolta a kisajátítást kérő az általa a Budapest, XV. kerület, 98126-os táblában található szántó V. és VI. minőségű osztályú ingatlanok tekintetében 4.100 Ft/m² és 4.200 Ft/m² fajlagos értéken kötött adásvételi szerződések, amelyek - álláspontja szerint - leginkább alkalmasak az összehasonlításra.

Vitatta a kisajátítást kérő az alperesi határozat azon rendelkezését, amely az ingatlan kisajátítását rendelte el.

Álláspontja szerint ennek feltételei nem álltak fenn, az ingatlan a továbbiakban is megközelíthető lesz, illetve nagyságánál fogva eredeti hasznosításra (mezőgazdasági termesztés) továbbra is alkalmas marad.

A megközelíthetőség kapcsán a kisajátítást kérő előadta, hogy a visszamaradó terület megközelíthetőségét pót-kisajátítási eljárást követően kiépítendő szervízúttal fogja biztosítani.

Az elsőfokú bíróság az I-III. rendű felperesek keresetét részben alaposnak értékelte, a IV. rendű felperes keresetét pedig alaptalannak. Ennek megfelelően az I. rendű alperes 2008. december 30. napján kelt B-41-1016/120/2008. számú határozatát megváltoztatta, és az I-II. rendű felperesek részére fejenként 275.746 Ft, míg a III. rendű felperes részére 736.652 Ft többlet-kártalanítást állapított meg, kötelezte a II. rendű alperest ezen összegnek és kamatainak megfizetésére; ezt meghaladóan a felperesek keresetét elutasította.

Ítéletének indokolásában az Alkotmány 13. § /1/ és /2/ bekezdésére, a Ptk. 177. § /1/ bekezdésére, a 2003. évi CXXVIII. törvény 6. § /1/ bekezdésére, a kisajátításról szóló 1976. évi 24. törvényerejű rendelet /a továbbiakban: Ktvr./ 4. § /1/ bekezdésére, 5. §-ára, 6. §-ára, 7. § /1/ bekezdésére, 8. § /2/ bekezdésére, 14. § /1/ bekezdésére, valamint a Ktvr. végrehajtásáról szóló 33/1976. /IX. 5./ MT rendelet 25. § /1/ bekezdés b/ pontjára hivatkozott.

A fajlagos forgalmi érték tekintetében az elsőfokú bíróság - a szakértő szakértői véleménye alapján - a II. rendű alperes által a per során bemutatott kisajátítást áttekintő vázrajz és a felperesek által bemutatott térkép alapján megállapította, hogy a perbeli

ingatlan azon ingatlanoktól, ahol már korábban beruházások, fejlesztések megvalósultak, maximum 1 km távolságra helyezkedik el. Budapesten a perbeli ingatlannal szomszédos, annak közelében levő ingatlanok esetében nincs számottevő különbség az ingatlanok között avonatközásban, hogy az belterületi, vagy külterületi ingatlan, tekintve, hogy a perbeli ingatlan környezetében a közeljövőben bekövetkezően jelentős fejlesztésekre lehet számítani.

Az elsőfokú bíróság erre tekintettel a szakvéleményben szereplő - fóti és csömöri adatok mellőzésével módosított - összehasonlító adatokat nem tekintette konjunkturális adatoknak, a szakértő által javasolt 5.821 Ft/m² fajlagos forgalmi értéket megfelelően alátámasztottnak minősítette, azt az ítékezés alapjául elfogadta.

Az elsőfokú bíróság a kisajátítást kérőnek a kártalanítási összeg leszállítására irányuló kereseti kérelme kapcsán megállapította, hogy a kisajátítást kérő e körben - a Pp. 164. § /1/ bekezdése folytán rá háruló bizonyítási teher ellenére - nem bizonyította az általa a keresetében hivatkozottakat.

A perben kirendelt szakértő véleményének cáfolatára a kisajátítást kérő véleménye, hivatkozásai nem alkalmasak, a kisajátítást kérő ezen túlmenően pedig egyéb bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

A 98126/124 hrsz-ú ingatlan esetében fennálló értékcsökkenés tekintetében nem fogadta el az elsőfokú bíróság a szakértői véleménynek a levegőszennyezés miatt megállapított 5 %-os értékcsökkenését. Rámutatott arra, hogy a várható levegőszennyezettség miatt esetlegesen bekövetkező károk megállapítása egyértelműen idő előtti, annak sem tényleges bekövetkeztét, sem pedig mértékét nem lehet a kisajátítás időpontjában megállapítani.

Ez a bizonytalansági tényező kizárja a visszamaradó ingatlanrészek kisajátítás pillanatában tényként kezelendő, és főként megállapítható mértékű értékcsökkenésének reális becslését.

Megjegyezte azt is, hogy az értékvesztésnek a kisajátítás céljával és okával kell közvetlen kapcsolatban lenni; a perbeli esetben önmagában az a tény, hogy gyorsforgalmi út, illetőleg csomópont épül a visszamaradó ingatlanok közelében, nem teszi lehetetlenné a korábbi gazdálkodási tevékenység folytatását az adott területen.

Utalt arra is a bíróság, hogy a szakértői véleményben az értékcsökkenés indokolásául hivatkozottak nem foghatnak helyt.

Nem találta alaposnak az elsőfokú bíróság a szakértő által megállapított megközelítés megnehezülése miatti 5 %-os értékcsökkenést sem. Kifejtette, hogy a tervező nyilatkozatára figyelemmel a visszamaradó terület megközelíthetősége a kisajátítást követően nem változik hátrányosan, így a bíróság a szakértő által javasolt 5 %-os értékcsökkenést nem állapíthatta

meg.

A visszamaradó terület vonatkozásában elfogadta az elsőfokú bíróság a szakértői véleményt, miszerint a terület zárványterület, megközelítése nem biztosított, különös figyelemmel arra, hogy azt a közigazgatási eljárás során eljárt, és a perben kirendelt szakértő is egyezően állapította meg.

Az elsőfokú bíróság a kisajátítást kérő által tett azon nyilatkozatot - mely szerint ezen ingatlan megközelítését a pót-kisajátítási eljárást követően kiépítendő szervízúttal fogják biztosítani - nem fogadta el, figyelembe véve, hogy a szervízút jelenleg még nem került kiépítésre, azt a bíróság meglévőként figyelembe venni nem tudta.

A kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény /a továbbiakban: Kstv./ 41. § /1/ bekezdésére utalással rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a perben felülvizsgálati eljárás 2008. január 1. napját megelőzően indult, vagyis az eljárás során alkalmazandó jogszabály a Ktvr. volt. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság nem vizsgálta az I-III. rendű felperesi előadás azon hivatkozását, hogy a 2007. évi CXXIII. törvény 6. §-ában meghatározott teljes terület kisajátítására vonatkozó feltételek fennállnak-e.

Minderre tekintettel az elsőfokú bíróság - az I-III. rendű felperesek keresetét részben alaposnak találva - a határozatot megváltoztatta, és a rendelkező részben írt többlet-kártalanítást állapította meg a felperesek részére, kötelezve a kisajátítást kérőt ezen összegek, és törvényes kamatai megfizetésére, míg ezt meghaladóan - nevezetesen a visszamaradt ingatlan kisajátítására vonatkozó - I. és III. rendű felperesi kereseti kérelmet elutasította.

Nem találta alaposnak az elsőfokú bíróság a kisajátítást kérő keresetét sem a fajlagos forgalmi érték leszállítása, sem pedig az ingatlan kisajátításának mellőzése tekintetében.

A jogerős ítélet ellen az I-III. rendű felperesek és a IV. rendű felperes - úgy is, mint II. rendű alperes - nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet.

Az I-III. rendű felperesek felülvizsgálati kérelmükben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és a keresetüket elutasító rendelkezés megváltoztatásával - a II. rendű alperes kötelezését kérték az I. és II. rendű felperesek részére fejenként 1.616.274 Ft, a III. rendű felperes részére 4.317.848 Ft többlet-kártalanítás, és ezen összegek után járó kamat megfizetésére.

Másodlagosan a többlet-kártalanítás körében előterjesztett kereseti kérelem vonatkozásában - a hatályon kívül helyezés mellett - az elsőfokú bíróság új eljárásra, és új határozat hozatalára utasítását kérték.

Arra hivatkoztak, hogy a jogerős ítélet sérti a Ptk. 177. § /1/ bekezdését, a Ktvr. 1. §-át, 5. § a/-c/ pontját, 16. §-át, a Pp. 206. § /1/ bekezdését, 221. § /1/ bekezdését és csorbítja a felpereseknek a Ket. 2. § /1/ bekezdésében foglalt jogait, és eljárása sérti a felpereseknek a Pp. 2. § /1/ bekezdésében foglalt, a perek tisztességes lefolytatásához való jogát.

Kifejtették, hogy az elsőfokú ítélet a szakértő által felhasznált összehasonlító adatok mérlegelésével a perbeli ingatlan korrigált fajlagos forgalmi értékét 5.821 Ft/m²-ben fogadta el.

Álláspontjuk szerint a jogerős ítélet e körben a Pp. 206. §-ának megsértésével foglalt állást.

Hangsúlyozták, hogy érdemi nyilatkozatukban táblázatokban elemezték a szakvélemény összehasonlító adatait, amelynek eredményeként a szakvéleményben felhasznált valamennyi összehasonlító adat korrekció nélküli átlagára 7.350 Ft/m²-ben határozható meg.

Módosított keresetükben elfogadták a szakértő által alkalmazott értékcsökkentő és értéknövelő tényezőket is, melynek alapján a perbeli ingatlan korrigált fajlagos forgalmi értékeként 7.245 Ft/m²-t jelöltek meg.

Ezzel szemben az elsőfokú bíróság önkényesen kiragadott négy összehasonlító adatot azok halmazából és átlagolta azokat, számszakilag hibásan.

Okszerűtlen az elsőfokú bíróságnak az ítélet 5. oldal utolsó és 6. oldal 1. bekezdésében foglalt okfejtése is, mely szerint az ingatlanok adásvételi adatát a nagy terület miatt figyelmen kívül hagyta, ugyanakkor szükségesnek tartotta a 11, illetve a 119 m²-re létrejött 2006., illetve 2007. évi adatok figyelembe vételét a 2009. évi kisajátítási értékelésnél.

A visszamaradó ingatlan értékcsökkenése tekintetében kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának 5. számú állásfoglalása V. pontjában foglaltakat.

Előadták, hogy a jogerős ítélet a perben kirendelt szakértő véleményével ellentétesen foglalt állást szakkérdésben, és azt szakmailag nem is indokolta.

Abban a kérdésben ugyanis, hogy az ingatlan egy részének kisajátítása esetén az ingatlan visszamaradt része szenvedett-e értékvesztést, valamennyi tényező gondos mérlegelése alapján kell állást foglalni.

Sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság a helyszín ismerete nélkül, és a szakértői szemlén rögzített körülmények figyelmen kívül hagyásával határozott az általa szakkérdésnek minősített értékcsökkenés körében.

Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság ítélete az értékvesztés megállapítása tekintetében megalapozatlan, iratellenes és jogszabálysértő; döntésekor kizárólag a II. rendű alperes előadását vette figyelembe a bizonyítékok köréből, az azzal ellentétes bizonyítékokat kirekesztette, és teljes eljárása során

figyelmen kívül hagyta a Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának 5. számú állásfoglalásában foglaltakat az értékvesztesség meghatározása során mérlegelendő körülmények vizsgálatakor.

A IV. rendű felperes - és egyben II. rendű alperes - felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és új határozat hozatalát, másodlagosan - a hatályon kívül helyezés mellett - az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 206. § /1/ bekezdésében foglaltakat.

Álláspontja szerint az eljáró bíróság a rendelkezésére álló - és általa az ítélezése alapjául elfogadott - bizonyítékokból okszerűtlen és ellentmondásos következtetéseket állapított meg, továbbá indokolás nélkül mellőzte az általa előterjesztett okirati bizonyítékok figyelembevételét.

Kifejtette, hogy a perszakértő szakvéleménye rendkívül aggályos, ugyanis egyazon értéket a fajlagos átlag számításakor többször is felhasznált, ráadásul különböző fajlagos árral, így az ott szereplő adatok hitelessége erősen megkérdőjelezhető.

Részletesen elemezte az ingatlanok adatait és forgalmi értékét.

Ezen összehasonlító adatok alapján megjegyezte, hogy - ellentétben a jogerős ítélet indokolásában foglaltakkal - nem csupán arra tekintettel kérte az összehasonlító adatok köréből történő mellőzésüket, hogy a perbeli ingatlantól eltérően belterületbe sorolt ingatlanok, hanem arra figyelemmel is, hogy más az övezeti besorolásuk, hasznosításuk.

Nyilvánvaló, hogy belterületi besorolású mezőgazdasági termelés alól kivett beépítetlen, vagy kereskedelmi és szolgáltatási területként építési területbe sorolt területeket nem lehet összehasonlítani egy külterületi, a kisajátításkor vitathatatlanul mezőgazdasági hasznosítású szántóval.

A többi összehasonlító adat elemzését követően hangsúlyozta, hogy a perszakértő által alkalmazott korrekció minden alapot nélkülöz, ugyanis a szakértőnek kizárólag az ingatlanok bemutatása a feladata, míg a jogügyletek elemzése egyértelműen jogkérdés, így kívül esik a szakértő kompetenciáján.

Előadta, hogy a XV. kerületben a nyomvonal által érintett ingatlanok kapcsán több mint 1000 db adásvételi szerződést kötött, a kereseti kérelmében hivatkozott fajlagos forgalmi értéken, azaz „szántó V.” besorolású ingatlan tekintetében 4.200 Ft/m², míg „szántó VI.” alatt nyilvántartott terület vonatkozásában 4.100 Ft/m² értéken.

Utalt arra, hogy az ajánlati árak kapcsán a Legfelsőbb Bíróság több ízben is állást foglalt.

Álláspontja szerint semmi sem indokolja, hogy a szabadpiaci értékekhez képest + 25 %-kal korrigálja a perszakértő a kisajátítási eljárás során kötött adásvételi szerződéseket.

Hivatkozott arra a IV. rendű felperes, hogy iratellenesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, ugyanis kereseti kérelméhez 3 db adásvételi szerződést csatolt, amelyekkel mint okirati bizonyítékokkal kívánta a helyben kialakult fajlagos forgalmi értéket alátámasztani. Ennek ellenére az elsőfokú bíróság kizárólag a perszakértő alapszakvéleményére alapozta ítéletét, mely az általa hivatkozott szerződéseket nem, azonban az I-III. rendű felperések által hivatkozott szerződéseket tartalmazta. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság ezen eljárása meglehetősen egyoldalú bizonyítási eljáráshoz vezetett, melynek eredményeként a meghozott jogerős ítélet jogszabálysértő.

A visszamaradó ingatlan kisajátítása tekintetében előadta, hogy ennek megközelíthetőségét okirattal bizonyította, ezért az elsőfokú bíróság azon rendelkezése, amely a kisajátítás mellőzésére irányuló kereseti kérelmét elutasította, jogszabálysértő.

A IV. rendű felperes - és egyben II. rendű alperes - az I-III. rendű felperések felülvizsgálati kérelme kapcsán előterjesztett felülvizsgálati ellenkérelmében hangsúlyozta, hogy a jogerős ítélet az I-III. rendű felperések által kifogásolt részeiben nem jogszabálysértő, a visszamaradó ingatlan vonatkozásában hozott döntés tekintetében kérte hatályban tartását.

Az I-III. rendű felperések észrevételükben a felülvizsgálati kérelmükben foglaltakat fenntartották.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmeket a Pp. 274. § /1/ bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelmek nem alaposak.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást, és abból - az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával - helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Legfelsőbb Bíróság is egyetért.

Hangsúlyozza a Legfelsőbb Bíróság, hogy a Pp. 270. § /2/ bekezdése és 272. § /2/ bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás során kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható.

Az általánosan kialakult és következetes bírói gyakorlat szerint, ha a felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélettel megállapított tényállást, vagyis azt sérelmezi, hogy a bíróság a tényállást a Pp. 206. §-ának megsértésével állapította meg, a jogerős ítélet érintésének csakis akkor van helye, ha a tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte, és ennél fogva a megállapított

tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz. Nem állapítható meg azonban jogszabálysértés akkor, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja. A Pp. 206. §-a szerinti szabad bírói mérlegeléssel megállapított tényállás - ha az nem iratellenes vagy logikátlan - felülvizsgálata nem lehet eredményes; a felülvizsgálati eljárásban ugyanis felülmérlegelésnek nincs helye, nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincs-e nyilvánvalóan helytelen következtetés.

A perben rendelkezésre állt adatok alapján a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság igazságügyi szakértő bevonásával körültekintő bizonyítási eljárást folytatott le, összevetette, értékelte és mérlegelte a rendelkezésre állt tényeket, adatokat és körülményeket, logikus és okszerű magyarázatát adta döntésének jogerős ítéletének indokolásában. Úgy az I-III. rendű felperesek, mint a IV. rendű felperes - mint II. rendű alperes - felülvizsgálati kérelmének erre irányuló kifogása alaptalan volt.

Az elsőfokú bíróság a perben kirendelt szakértő szakvéleményében foglaltakat ítélkezése alapjául elfogadta, mivel azt aggálytalannak értékelte. Ennek logikus és okszerű magyarázatát adta, összevetve azt a felek ellentétes tartalmú érvelésével.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet sem a fajlagos forgalmi érték megállapítására, sem az értékcsökkenési tényező mellőzésére, sem a visszamaradt ingatlan kisajátításának mellőzésére irányuló kereseti kérelem elbírálása tekintetében nem találta jogszabálysértőnek.

Megjegyezi a Legfelsőbb Bíróság, hogy az I-III. rendű felperesek felülvizsgálati kérelme több olyan utalást tartalmaz, amely a jelen perben nem volt fellelhető, feltehetően elírás folytán másik per adataira épült.

Minderre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelmekben megjelölt anyagi és eljárási jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban egyaránt lettek pervesztesek és pernyertesek a felek, ezért az itt felmerült költségeik tekintetében a Legfelsőbb Bíróság úgy rendelkezett, hogy azt a Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 81. § /1/ bekezdése szerint maguk viselik.

A tárgyi illeték-feljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére az I-III. rendű felperesek a 6/1986. /VI. 26./ IM rendelet 13. § /2/ bekezdése szerint kötelesek, a felülvizsgálati kérelmen lerótt 10.000 Ft-os összeget meghaladó mértékben.

A IV. rendű felperes - mint II. rendű alperes is - személyes költségmentességet élvez, ezért a részéről felmerülő felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. /VI. 26./ IM rendelet 13. § /1/ bekezdése és 14. §-a szerint az állam viseli.

Budapest, 2011. augusztus 31.

Dr. Buzinkay Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Fekete Ildikó sk. előadó bíró, Dr. Patyi András sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő